

ΓΙΑ ΕΝΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

Τις τελευταίες δεκαετίες, όλες οι συστημικές κυβερνήσεις έχουν θέσει στο στόχαστρο το **δημόσιο πανεπιστήμιο**. Στόχος τους είναι η **απαξίωση** και η **συρρίκνωσή** του έτσι ώστε να ανοίξει ο δρόμος για **ιδιωτικά πανεπιστήμια**, που να προσπορίζουν κέρδη για τους φανερούς και κρυφούς ιδιοκτήτες τους.

Η απαξίωση περνά μέσα από εκστρατείες συκοφάντησης από τα συστημικά ΜΜΕ, χρηματοδοτική ασφυξία, απαξίωση των πτυχίων και των εργασιακών δικαιωμάτων των αποφοίτων και διώξεις των ρευμάτων και των φωνών αμφισβήτησης μέσα στον πανεπιστημιακό κόσμο.

Ταυτόχρονα, το δημόσιο πανεπιστήμιο ιδιωτικοποιείται εκ των έσω - αξιοποιώντας μία σημαντική μερίδα πανεπιστημιακών που θεωρούν το πανεπιστήμιο ιδιωτική επιχείρησή τους. Συνολικά, όλες οι συστημικές κυβερνήσεις υπηρετούν το στόχο της δημιουργίας του **Επιχειρηματικού Πανεπιστημίου** (τόσο με δημόσια όσο και με ιδιωτική μορφή), όπου η μόρφωση θεωρείται **εμπόρευμα προς πώληση** στους έχοντες και κατέχοντες και όχι **κοινωνικό αγαθό** διαθέσιμο στα λαϊκά στρώματα και τους/ις εργαζομένους/ες. Το δρόμο αυτόν τον έχουν δείξει οι μεταπτυχιακές σπουδές όπου, παραβαίνοντας ακόμη και το Σύνταγμα, όλες οι συστημικές κυβερνήσεις (με τη δόλια συμβολή του ΣΥΡΙΖΑ) έχουν εισαγάγει **δίδακτρα** και έναν εντελώς αντιεπιστημονικό «πληθωρισμό» προγραμμάτων προς πώληση.

Η οικοδόμηση του Επιχειρηματικού Πανεπιστημίου κάνει ακόμη πιο ακριβή και δύσκολη την πρόσβαση στη μόρφωση για τα παιδιά της μεγάλης εργαζόμενης πλειονότητας της χώρας μας. Την ίδια ώρα, προβάλλοντας το γελοίο και ψευδεπίγραφο συστημικό ιδεολόγημα της «αριστείας», οδηγούν στην προλεταριοποίηση της μεγάλης πλειοψηφίας των πτυχιούχων ενώ οι γόννοι της αστικής τάξης έχουν εξασφαλισμένο το μέλλον τους «με τον παρά τους» (όπως εύστοχα λέει ο λαός μας).

Κρίσιμα σημεία αυτής της νεοσυντηρητικής επίθεσης τα τελευταία χρόνια είναι:

- η λειτουργία του δημόσιου πανεπιστημίου σαν να είναι επιχείρηση: εξωτερικός οικονομικός διαχειριστής, διευθυντές και συμβούλια διοίκησης από τον κόσμο των επιχειρήσεων (ακόμη και χωρίς διδακτορικά και άλλους πανεπιστημιακούς τίτλους), διακοσμητικός ρόλος των συγκλήτων και των άλλων πανεπιστημιακών οργάνων, ολιγαρχικοποίηση του χαρακτήρα τους (καθώς οι φοιτητές/ήτριες, οι εργαζόμενοι/ες αλλά πλέον και μεγάλες κατηγορίες πανεπιστημιακών δεν εκπροσωπούνται σε αυτά

- η αποδυνάμωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων του πτυχίου, και συνεπώς των συλλογικών εργασιακών δικαιωμάτων, με τη μεγάλη μάζα των αποφοίτων να οδηγούνται στη δεξαμενή του πρεκαριάτου
- η αφαίρεση του ουσιαστικού και κριτικού περιεχομένου της έρευνας και υπαγωγή της στα κερδοσκοπικά συμφέροντα του κεφαλαίου. Η θέσπιση των «βιομηχανικών» διδακτορικών ενισχύει την κατεύθυνση αυτή και οδηγεί σε έρευνα χειραγωγούμενη και διδακτορικές σπουδές δύο ταχυτήτων
- η αυταρχικοποίηση της λειτουργίας των ΑΕΙ, με την προσπάθεια εγκατάστασης ειδικού σώματος της ΕΛΑΣ εντός των ΑΕΙ, και μια σειρά μέτρα που βάλλουν την ακαδημαϊκή ελευθερία.

Η **Ευρωπαϊκή Ένωση** αλλά και ο αμερικανικός παράγοντας παίζουν ενεργό ρόλο και καθοδηγούν τις κινήσεις αυτές. Ιδιαίτερα αποσκοπούν στο να μετατρέψουν τα ελληνικά πανεπιστήμια σε φτωχούς συγγενείς και «φροντιστές» των δικών τους ιδρυμάτων αποκομίζοντας ταυτόχρονα σημαντικά κέρδη.

Απέναντι στην κατάσταση αυτή κανένας άλλος πολιτικός χώρος εκτός από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν αγωνίζεται με συνέπεια και συνέχεια. Ο ΣΥΡΙΖΑ προσπαθεί να δείξει ότι είναι «και με τον χωροφύλαξ και με τον αστυφύλαξ» αλλά ουσιαστικά περνά όλες τις βασικές κατευθύνσεις του επιχειρηματικού πανεπιστημίου (όπως με τη νομοθέτηση των επί χρήμασι μεταπτυχιακών). Το ΚΚΕ διαμαρτύρεται λεκτικά αλλά απείχε ουσιαστικά απ' όλους τους μεγάλους αγώνες (όπως ενάντια στην κατάργηση του άρθρου 16).

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και οι πανεπιστημιακοί που τη στηρίζουν έχουν σταθεί αταλάντευτα απέναντι στη νεοσυντηρητική αποδιάρθρωση του πανεπιστημίου.

Οι προγραμματικές θέσεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για την ανώτατη εκπαίδευση συγκρούονται και επιδιώκουν να ανατρέψουν τους νόμους και τις υπερεθνικές ντιρεκτίβες (ΕΕ, ΟΟΣΑ, ΔΝΤ), που κεφάλαιο, κράτη και κυβερνήσεις (ΠΑΣΟΚ, ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ) έχουν εφαρμόσει κατά την αντιδραστική, καπιταλιστική αναδιάρθρωση στην εκπαίδευση.

Συγκεκριμένα, παλεύει για:

- Πλήρη δωρεάν τριτοβάθμια εκπαίδευση (κατάργηση διδάκτρων στα μεταπτυχιακά προγράμματα κλπ.)
- Ελεύθερη πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση
- Πλήρη επαγγελματικά δικαιώματα στα πτυχία
- Προγράμματα σπουδών και πτυχία με πλήρεις και κριτικές επιστημονικές γνώσεις (αντί για πασαλείμματα ειδικεύσεων και βραχύβιων δεξιοτήτων)

Αγωνιζόμαστε για σύγχρονη απελευθερωτική παιδεία, που θα βασίζεται στον πλούτο που παράγουν οι εργαζόμενοι/ες, στην αξιοποίηση των σύγχρονων επιστημονικών, τεχνολογικών, πολιτισμικών, καλλιτεχνικών επιτευγμάτων και στις χειραφετητικές δυνατότητες που γεννούν αν τεθεί στην υπηρεσία της ανθρωπότητας και όχι των καπιταλιστικών κερδών και της αστικής κυριαρχίας.

Βαδίζουμε με το ρεαλισμό των μαζικών, ανυποχώρητων, αποφασιστικών αγώνων μετώπου εκπαίδευσης και εργασίας, που δεν υποχωρούν μέχρι να νικήσουν, ενάντια στον γραφειοκρατικό, εργοδοτικό, κρατικό «συνδικαλισμό» της συναίνεσης και της υποταγής. Με ισχυρή αντικαπιταλιστική Αριστερά που τους τροφοδοτεί και τροφοδοτείται από αυτούς, που δεν φοβάται να συγκρουστεί με το κράτος και τους μηχανισμούς του.

Καλούμε σε στήριξη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για

-Δημόσιο και δωρεάν πανεπιστήμιο, ανοικτό σε όλους και όλες, χωρίς ταξικούς, φυλετικούς, έμφυλους αποκλεισμούς

- Εκπαίδευση δημοκρατική με ελευθερία και εργατικό έλεγχο

Στις 25 Ιουνίου 2023

Ψηφίζουμε ANΤΑΡΣΥΑ, γιατί η ψήφος μας εκπροσωπεί την αταλάντευτη πάλη μας ενάντια στο νεοσυντηρητικό όραμα για την τριτοβάθμια εκπαίδευση

1. Αμπάτης Διονύσης, ΕΔΙΠ, ΕΚΠΑ
2. Ανδρουλάκης Γιώργος, Καθηγητής, Πανεπιστήμιο Πατρών
3. Βλασόπουλος Κώστας, Επίκ. Καθηγητής, Πανεπιστήμιο Κρήτης
4. Γιώτη Λαμπρίνα, Επίκ. Καθηγήτρια, ΑΠΘ
5. Γούναρη Παναγιώτα, Καθηγήτρια, University of Massachusetts (Boston)
6. Γρόλλιος Γιώργος, Ομότιμος Καθηγητής, ΑΠΘ
7. Θεμελής Σπύρος, Αναπλ. Καθηγητής, University of East Anglia
8. Καπιτσίνης Νίκος, Επίκ. Καθηγητής, Πανεπιστήμιο Κοπεγχάγης
9. Κάργας Γιώργος, Καθηγητής, Γεωπονικό Πανεπιστήμιο
10. Κατσανεβάκη Ζαμπία, ΕΔΙΠ, ΕΜΠ
11. Κατσιαμπούρα Γιάννα, Επίκ. Καθηγήτρια, ΕΚΠΑ
12. Κουτσουδάκη Παρασκευή, Δρ. Βιολόγος, ΕΤΕΠ,ΕΚΠΑ
13. Κυριακίδη Σοφία, Μεταδιδακτορική Ερευνήτρια, Πανεπιστήμιο του Βίγο, Ισπανία
14. Κωστοπούλου Βάσω, ΕΔΙΠ, Φιλοσοφική ΑΠΘ
15. Λιάμπας Τάσος, Καθηγητής, ΑΠΘ
16. Μάντζαρη Ελισάβετ, Αναπλ. Καθηγήτρια, University of Birmingham
17. Μαυρουδέας Σταύρος, Καθηγητής, Πάντειο Πανεπιστήμιο
18. Μιχαλοπούλου Ελένη, Καθηγήτρια Κτηνιατρικής και Δημόσιας Υγείας
19. Μορές Ανδρέας, ΕΔΙΠ, ΕΚΠΑ
20. Μπουγιούκος Κώστας, Επίκ. Καθηγητής, Πανεπιστήμιο Παρισιού
21. Νικολούδης Δημήτρης, ΕΔΙΠ, ΑΠΘ
22. Ξενάκη Ελίζα, ΕΤΕΠ, ΕΚΠΑ

23. Παλούκης Κώστας, Διδάσκων, Διεθνές Πανεπιστήμιο Ελλάδας
24. Παυλόπουλος Δημήτρης, Αναπληρωτής Καθηγητής, Vrije Universiteit Amsterdam
25. Πετροκόκκινος Λουκάς, Δρ Φυσικός/Ακτινοφυσικός, ΕΤΕΠ, ΕΚΠΑ
26. Σκορδούλης Κώστας, Καθηγητής, ΕΚΠΑ
27. Σκούφογλου Μάνος, Διδάσκων, ΕΚΠΑ
28. Σταμούλης Κώστας, ΕΔΙΠ, Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων
29. Τζήκας Χρήστος, Ομότιμος Καθηγητής, ΑΠΘ
30. Τζιουβάρα Ολύβια, βιολόγος, ΕΙΠ
31. Τονοζλής Γιώργος, ΕΔΙΠ, Πολυτεχνική ΑΠΘ
32. Χαϊκάλης Σπύρος, ΕΛΚΕΘΕ
33. Χατήρης Μανώλης, Διοικητικός, ΕΚΠΑ
34. Ψύλλος Στάθης, Καθηγητής, ΕΚΠΑ